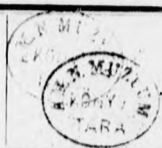

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMÜVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI-DIJ:

Egész évre . . . 8 kor. Negyed évre . 2 kor.
Fél évre . . . 4 Egyes szám 20 fillér.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő
TÓTH LAJOS.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címezendők.

5-dik év.

Ötödik évfolyamra ébredtünk tehát. A „Heves és Vidéke” öt boldog új esztendőit köszönhetett olvasóinak, négy ó évet sirathatott el vele. — Köszönet neked egek Ura, hogy érnünk engedél lapunk ötöd éves fennállását, köszönet azért, mert rácsáfoltál azon kétkezdőkre, kik valósággal megrökönyödtek akkor, midőn Heves város érdemdus főjegyzője Maczky Emil életet adott e lapnak.

Hevesen lap! — Minek az, kinek az? Hát nem járatunk mi fővárosi lapokat, nem olvasunk mi tehetséges nagy nevű emberek tolla alól kikerült műveket? — Valósággal megbotránkoztak az eszmén.

El tudom magamnak képzelni annak a hatodik századbéli kínainak ábrázatát, kinek először mutatta be hazafi társa a könyv-

nyomtatás eredeti feltalálója a papírosra levont betűt. Mily savanyu pofát vághatott ez, mikor nálunk művelt nyugaton — mert hisz ennek szerettünk látszani — a tizenkilencedik század végén, a huszadik század elején is esodálkozást kelt az, hogy valaki vidéken, tehát nem a fővárosban, papírra meri vetni gondolatait, belső érzelmi világát közölni bátorokd embertársaival. E kétkezdők birtak ugyan ismeretekkel a sajtó nagy horderejéről, ismerték a hirlap nagy fontosságát is; csak egyet nem tudtak. Distingválni a világ, az országos, a vidéki sajtó, illetve ezek szerepe között. — Nem ismerték külön-külön mindegyiknek a maga rendeltetését, nem látták különösen azt, hogy a világ hirlap irodalma egy kerék, melyben a helyi sajtó képezi a küllőket.

Bizony, nagy volt a kétkezdés

s közöny, midőn a „Heves és Vidéke” megindult s lapunk ezidőszerinti munkatársai éveken keresztül valóságos párharcot vitytak e két ádáz ellenséggel; közülük többen részint megelégedve, megunva a nehézségek mellett felmerülő kellemetlenségeket, részint ambícióit vesztve fel is hagytak a küzdelemmel.

Most, midőn még új erővel, friss ambícióval igyekszünk sikra szállni a még mindig páncélezott két ellenségünkkel, a közöny és kétkezdéssel nem mulaszthatjuk el, hogy lapunk előbbi szerkesztőinek és munkatársainak hálás köszönetet ne mondjunk ugy a nagyközönség, mint a lap érdekében elkövetett igazán önzetlen tevékenységükért.

Az ő küzdelmük, ha le nem is győzte, de halálra fárasztotta a lap e két ellenét; a röges munka, a kezdet nehézségei tünedezőben,

TÁRCA.

Nego.

Hítem én is Istent, ki a jóság atyja,
A ki a szenvedőt soha el nem hagyja. —
A ki megsegíti, hogyha éri bánat,
Biztatja, ha csügged, — ha kislelkün fárado.

Hítem a siron tul boldogságos léte,
Hogyan is bűnhődne — ki sohasem vétett?!
Hítem: a tövises büntisztító utat,
Melyen a gonosz is menyországba juthat.

Hítem: hogy a lányszív nem lehet mind álnok,
Hogy a bű a bánat mind kigondolt álmok,
Érzégs poéta írja le papírra
Miközben a szemét véresre ki sirja.

Hítem, — mindent hítem igaz szívvél tisztán;
Úgy a hogy' más ember soha nem is hisz tán,
— S egyszerre a hitem, mind, mind semmivé lett,
S helyébe a kétség, a tagadás lépett.

Nem félem az Istent — verjen hogyha verhet,
Tagadom hogy lányszív őszintén szerethet
Nem hiszem az esküt — nam a másvilágot
A büntől tisztító túlvilági lángot. —

Eltagadom ha lesz — minden óhajtasom
Kacszagni akarok valahára máson —

Hogy kergetik űzik szegények az álmuk'
S mikor már remélnék — oda boldogságuk!

..... Hítem — most tagadok.

Hogy mért ne kérdjétek.
Felelni nem szabad — eltagadni vétek:
Tündérkertben voltam — utczák sarát járom
Mese volt az egész — egy elröpült álom.

Bob.

Megadtam neki!

Hetvenkedő legény híreben állott a faluban Úrge Nagy Ferencz. Akárki került az útjába, belekötött; belekötött, akár volt rá oka, akár nem.

Feltek is tőle a legények, mint a tűztől. Mert hát derék egy szál legény volt ám Úrge Nagy Ferencz! A multkoriban is úgy elagyabugyálta Tejes Kis Istvánt, pedig hát az a légynek se szokott ártani. A minapában meg egy szomszéd faluból való legényt hagyott helyben.

Igy hát nem esoda, hogy annyira félt tőle mindenki.

— Kocsmásos, ide egy itcével a legöregebbikből! — kiáltott Úrge Nagy Ferencz.

— Hozom, hozom, — sietett válaszolni alázatosan Nyögi, a kocsmásos, miközben szaporán szedegette apró lábait.

— Itt legyen ám egy-kettőre!
Vasárnap délután volt, s így az egész falu fiatalága ott mulatott Nyögi uramnál. (Hogy mért hívják Nyöginek kocsmásos uramat? Hát biz' ennek megvan az oka foka: a mikor vissza kell adni a nagy pénzből, hát szőnygen nyög az istenadta.) Ott volt hát Úrge Nagy Ferencz is. Egy ideig csak nézte a táncoló párokat, aztán hirtelen föluggrott s elkurjantotta magát:

— Na, lányok, ki gyün velem táncolni? Porsze volt elég, aki ment. De Úrge mindeniknek csak azt mondta:
— Nem kellesz te nekem!

Mert hát eltökélte magában, hogy megbosszantja Tejes Kis Istvánt, a ki nem mesze tőle ugyancsak ropta a esárdást a szép Kovács Katával. A gyors forgásban fölbomlott a lány kontya és a vastag aranyzóke hajfonatok széleseben röpültek válla körül.

— Hát te, szépséges Kata, te rám se hederísz? — szólott most Úrge. Gyere a gyalom, hagyd ott azt az anyámasszonykatonáját.

Fölforrt ezekre a szavakra Tejes Kis István vére, de türtőztette magát, úgy tett, mintha oda se figyelne, fölkapott egy bo-

ren éljük a mi munkánk már nem lesz oly nehéz.

Köszönjük olvasóinknak is eddigi pártolását, a kételkedőket pedig és azokat, kik eddig közönynyel voltak irántunk, kérjük: változtassák meg e laphoz való eddigi véleményüket, pártoljanak csak egy kicsit is bennünket. Pártolják e lapot, higgyék meg szükség van rá.

Nem a világ, még csak nem is az ország érdeke, hogy fennáljon; a föld épen annyit fog fordulni saját tengelye körül, ha van, ha nincs „Heves és Vidéke”; a honatyák is tudnak a diszes országpalotában e nélkül is semmit nem csinálni; de igen is érdeke a városnak, érdeke a vidéknek, hogy legyen olyan organuma, mely hangot tudjon adni kívánságainak, ha ilyenek vannak, mely kifejezője legyen a helyi közérület bármely irányu megnyilatkozásának, összekötője legyen ezen kisterületen lakó társadalmi, helyesebben társasági kör életének az ország minden társadalmi rétegével.

Erre szolgál a helyi sajtó, — Szpecialis helyi viszonyainkat ez viszi be az ország nagy egyetemébe, e nélkül nem ismer bennünket senki, nem törődik velünk senki, nem tudván mi fáj nekünk, mi boldogít, vagy boldogítana bennünket. Mert az országos lapok nem érnek rá a mi dolgaink-

kal foglalkozni, országot világot érdeklő események, nagy társadalmi jelenségek képezik, azok tárgy körét; ha magunk nem foglalkozunk magunkkal, bizony még olyankor is hallgat rólunk a krónika, midőn a hallgatás maga a halál! —

— Nem a nagy világban történt ujságokról hirt adni hivatásunk nekünk, mi ujdonsággal nem szolgálhatunk — nélkülünk is elvégzi azt a világsajtó — hanem megbeszélgetjük mi itt apró esergő bajainkat, melyek azonban nekünk mégis nagyok. Megvitatunk olyan témákat, melynek nyomán az olvasó lássa és megtalálja a maga igazait, nem csak azokat, melyeket keresve keresett és meg nem talált, hanem olyanokat is miket nem keresett, de amelyek lelke mélyén szunyadozva még is megvoltak. Hibáit, büneit is megmutatják a publikumnak, árnyképeit vetítjük a fehér lapra, de úgy hogy a vetített kép igazi, ne torz képét adja a valóságnak.

A munkánál, mit célul magunk elé tűzünk küzdőtársul magát az olvasót óhajtanánk megnyerni. Találunk elég sok különös dolgot, érdekes kicsinységet, mik végelemzésben mégis nagyok és nagynak látszókat, mik kicsinyek. Ezeket vitassuk meg a publikummal, a publikum előtt.

Igy és esakis ilyen módon gon-

doljuk, hogy szolgálhatunk a köznek, csak ilyen módon töltheti be a „Heves és Vidéke“ a missot, melyre mint vidéki lap hivatva van.

Hisszük, reméljük, hogy most, midőn minden erővel egész ambícióval fekszünk neki e lap felvirágoztatásának, a kételkedők és közönyösek elleni harezban győzni fogunk!

Meister Samu.

Beköszöntő.

Kedves olvasóim! Vezérezikkünk bőven indokolja, hogy egy helyi érdekű lapra szükségünk van. Programszerűen kifejti annak eszközeit, melyekkel dologzni kell, az utat, melyen haladva igazi hivatását betöltheti. Sajnos a közönség részvétlensége folytán a kiadóhivatal saját anyagi áldozatai árán volt képes a lapot egy idő óta fenntartani s hogy én szerény tehetségemmel mégis vállalkoztam e lap szerkesztésére, nem az erőmben való túlbizakodás volt, hanem biztam a közönségben, hogy méltányolni fogja azt a fokozott buzgalmat, melyet lapunk Heves község és vidéke érdekeinek szolgálatában ki fog fejteni és egyrészt előfizetések folytán anyagilag a kiadóhivatalt, másrészt erkölcsileg és kiki tehetségéhez képest szellemi munkájával a szerkesztőséget támogatni fogja. — Nyílt helyet talál bárki, ki közérdekű dolgot akar megvitatni vagy felszínre hozni; lelkesen hívunk, örömmel fogadunk mindenkit, aki célunk elérésében támogatni akar. Csak is így remél-

ros poharat, kiürítette fenekig; a pohár apró szilánkokra törve hullott szerte marka szorításától

— Huzzad rá cigány! — szólt oda Fejes a cigányokhoz.

— Ne huzzad, ha mondom! — kiáltott közbe ürge.

A cigány Ürgétől való félelmében abbahagyta.

— Huzzad csak azért is! — bömbölt a felingerült Fejes.

— Én vagyok a legény a csárdában! — ordított Üрге.

— Vagy ám, majd mingyárt megmondom, hol!

— De nagyon hősködöl, hallod-e te! Mért nem vitézkedtél így a multkoriban, a mikor kékre-zöldre vertelek?!

Fejes Kis István szörnyen restelte a dolgot, kivélt Kovács Kata előtt. Azért hát nem akart meghátrálni, hanem oda kiáltott:

— Ne jártasd a szájad, mert aztán megtanítlak a mósresre!

— Már minthogy engemet; Hallják kigyelmetek? Fejes Kis István akarná emberségre tanítani ürge nagy Ferenczet. Majd megtanítlak én téged keztyübe dudálni!

Ezzel fölkap egy boros kancsót, odarohan Fejeshez és fejbe vágja vele.

A népség hagyja a két legényt, szabad-

jára, kettéválik. Csak Kovács Kata nézi közelebbről őket, szorongva.

Fejest elborítja a vér. Most már se hall, se lát. Füle zúg, szeme vérbe borul. Fölkap egy széket és azzal ürgének rohan. Az meglepetve hátrál a váratlan támadás elől, aztán hirtelen megáll és fejesnek rohan. Mint két megvadult bika, úgy állnak szemben egymással.

Üрге hatalmas alak! Melle félelmetesen domborodik, bika-vastag nyakán kidagadnak az erek. Fejes ugyan nem ilyen robusztus, de annál fürgébb, ügyesebb amannál.

Mikor ürge megrohanja és megkapja a széket, Fejes hirtelen kiboosájtja azt kezéből. Amaz a nagy lendülettől, melylyel kiragadta a széket, hanyat vágódik.

A nézők visszafojtott lélegzettel figyelik őket.

Fejes most neki esik a földön levőnek. De az elhajtja a széket, s a hozzá lehajlónak nyakába esimpaszkodik.

S elkezdődik az élet-halálharez. Hol egyik kerül földre, hol meg a másik. Sír esend van, csak a küzdők nehéz lélekzetvétele hallatszik. Egyszer csak Fejes kirántja magát az ölelő karokból és talpra szökik. Üрге is talpon terem és kinyújtott karral kap Fejes nyaka után. De az nyilsebesen siklik el kapkodó kezei elől, Üрге háta mögé ugrik és hátulról lekapja a

lábáról. A hatalmas test nagyot zuhanva terül el a földön.

Rémült sikoltás hallatszik Kovács Kata ajkáról.

A másik pillanatban pedig már Fejes az eséstől elbódult Üрге mellén térdel. Vasmarkával két kézre fogja a hatalmas nyakat és úgy szorongatja. Az meg csak fekszik ott tehetetlenül. Egyszore hatalmas vérsugár tör elő Üрге torkából.

Fejes is borzadva szökik föl. Az emberek rémülten hátrálnak.

Kovács Kata odarohan a véres holttesthez és zokogva borul rá.

Fejes mehhökkenve bámul erre. Nagyot bög és a lányra akar rohanni.

E pillanatban kardesörgés hallatszik a köcsma ajtajából. Jön Nyögi uram a esendőrökkel. Eppen főkor!

A esendőrök megrohanják Fejest és minden ellentállása dacára megvasalják. Kovács Kata meg csak ott zokog a véres holttestemen...

A esendőrök pedig viszik vasraverve Fejes Kis Istvánt. Az nem ellenkezik már. Engedelmes, szelid akár a kezes bárány. Egyre csak azt hajtogatja:

— Megadtam neki! ..

Pásztor József.

hetjük, hogy azzá leszünk, a mivé lenni szándékunk: minden közérdekű dolog harczosaivá.

Heves, 1905. január 7.

TÓTH LAJOS

fel. szerk.

HIRK.

Nyulvadászok.

Szent Habakuk! milyen láрма
Harsant fel a zord határba
Megelevenült a tájék.
Kezdődik az uri játék,
Kik e hangos uraságok?
Környékbéli „nyulvadászok”!
A sok puska egyre dörren
Nyul bolondul, fogoly röpren.
Itt kurjantás, amott jaj szó
Nem vad kapott, hanem hajtó.
Vér frecesen szét füre, fára,
Bőr bekecsre, kapni szárra.
Ah mily dicső szenvedély ez
És ami fő, nemveszélyes!
Ezt a képet a mint nézem,
Meg van róla véleményem:
Kiknek vér a multságuk
Hősök? nem. Csak „nyulvadászok”!
Más időknél más szokása
Nagy a guszttus változása.
Hajdan bölény hajtó ősök,
Ma nyúl ízű talmi hősök.
És a kik a vadbört vették,
De a húsát meg nem ették,
Meg lennének lepve tőle
Most fiaik is a körbe.
Biz apátok, nagy apátok
Megütöve nézne rátok
Ti körlábu „körvadászok”!

Cyrano.

Kérelem. A rossz gazdasági év maga is nagy csapás a szegény emberre. De a csapás soha sem jár egyedül. Legatöbb is párosával szokott a szegény emberhez beköszönteni. Így történt ez özv. Marsi Józsefné hevesi lakossal is. Férjét kora tavaszon elgázolta kocsijával egy vigyázatlan besenyői kocsis. Elvesztette férjét, ki ugyan csak szegény napszámos ember volt, de családját mégis tisztességgel fentartotta. Fogalma sem volt a szegény asszonynak, hogy négy apró gyermekét mivel tartja el. S most beköszöntött a rossz gazdasági év is, magával hozván az özvegyre és 4 gyermekére a legteljesebb nyomort. Kötelességünknek tartjuk, hogy segítyezése végett a t. közönséghez forduljunk, bizva annak emberszeretében. Felhívjuk tehát t. olvasóinkat, hogy adakozzék a szegény nyomorult családnak s adományait juttassa a szerkesztőséghez, a ki azután készséggel nyugtázza a lapban és juttatja a befolyt összeget rendeltetési helyére.

A hevesmegyei községi és körjegyzők egylete mult hó 29-én tartotta tisztújító közgyűlését. Megválasztott tisztviselők: Elnök: Maczky Emil, alelnök: Ficzere Gábor, főjegyző: Jászberényi Miklós, II. jegyző: Himfi Géza és pénztárnok: Pap János.

Erk. Hellebronthnak. Mint írják Erk-ről, a község választó polgárai ragaszkodásuk jeléül Hellebronth Géza orsz. képviselőt az új év alkalmából lelkesen üdvözölték.

Kinevezések. A m. kir. honvédelmi miniszter Maczky György és Tóth Lajos hevesi lakos hadapród őrmestereket a m. kir. honvédség tartalékában f. évi január hó 1-től számítandó ranggal hadapród tiszthelyettesekké nevezte ki.

Áthelyezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Farkas Róza hevesi gazdasági állami iskolai tanítónőt, hasonló minőségben Mező Berénybe helyezte át.

Ismeretlen utonállók. Vasárnap éjjel Bálint Kálmán helybeli legényt — amint kissé ittas állapotban hazafelé tartott az uton ismeretlen tettesek leütötték. Véresen ment a község házához panaszt tenni s bár a nyomozás azonnal megindult az utonállók, kik valószínűleg bosszúból követték el tettüket — nem sikerült kézrekeríteni.

Tűz Makláron. Hétfőn nagy riadalmat keltett Makláron a vörös kakas. A délelőtti folyamán kigyuladt egy ház a hozzátartozó két mellékkeliséggel s az iszonyú szél, mely akkor uralkodott, veszélyeztetette az egész falut. Szerencsére a falu végén volt az égő ház, a többiektől meglehetősen elszigetelve s így a tűzoltók önfeláldozó munkájának sikerült a veszedelemet megelőzni.

Véres verekedés. Szerdán délben, tehát fényes nappal, az után véres verekedést roktónöztek Tari Lajos pusztasági és Tari István jászszentandrászi dohányosok Farkas János és Farkas Lajos hevesi cigányokkal. Megelőzőleg együtt mulattak az ugynevezett Sörforrás vendéglőben s a civódásra az adott okot, hogy a dohányosok a cigányokat pénzük ellopásával vádolták. Felhívjuk az illetékes körök figyelmét, hogy az ilyenfajta dolgok megtörténetét erélyes intézkedésekkel lehetlenné tegyék.

Az újévi üdvözlések megváltása. Goics Endre detki körjegyző az újévi üdvözlések megváltása fejében a szerencsétlen siketnémák felségélyezésére 5 koronát küldött, melyért az intézet igazgatósága a nemesen gondolkvzó és érző emberbarátnak ez uton mond köszönetet. Bárha a jó példa minél számosabb követőre találma.

A tolvajt fogó tolvaj. Újév estéjén L. B. örnek volt felállítva egy helybeli uriember udvarán, kinek pincéjéből bort loptak. Egy iparos segéd, ki mélyen nézett a kanesó fenekére bebörtölt az udvarra, mire L. elfogta mint az ellopott bor tolvajját. A megejtett nyomozás során aztán kiderült, hogy a tolvaj maga az ör volt, kinél a bort meg is találták.

Ahol nincs adóhátralék. Hyen község bizony kevés akad az országban. A magyar ember nem szívesen fizeti az adóját s részben nincs is miből fizetnie. A mostani sanyaru időben meg éppen nem igen telik „porezió”-ra. Mindenfelé nagy az adóhátralék. De nem így Erdőtelek községben. Vármegyénk eme községében egy fillérnyi adóhátralék sincs. Az év végére az összes állami és községi adók befolytak. A jó erdőtelkiek nem ismerik az állami adóvégrehajtás keserveit; Jézusnak eme szavait tartják szemök előtt: „Adjatok meg az Istennek, ami az Istené s a császárnak, a mi a császáré.” Minden-esetre örvendetes dolog, hogy vármegyénk-

ben akadt ilyen község, a mely meg tudta fizetni s meg is fizette idején az adóját. Ez az eredmény egyaránt dicséri a jó erdőtelkieket s a község derék jegyzőjét.

Gazdaközönségünk figyelmébe. A hevesmegyei gazdasági egyesület értesítőjéből vettük. A mérsékelt áru marhasórol szóló 1904. évi XXIII. t.-cz. folyó évi szeptember hó 1-én lépett életbe. Legfontosabb rendelkezése e törvénynek, hogy egyrészt a marhasó árát 4 koronával leszállítja, vagyis 6 koronában állapítja meg, másrészt megszünteti az eddigi korlátozott marhasó elárúsítás rendszerét és azt szabaddá teszi. Így minden községben állítható fel marhasó áruda a pénzügyigazgatóságtól kieszközlendő engedély alapján, mire a megyei t. gazdaközönség figyelmét azon felhívással felkeltjük, miszerint hasson oda, hogy lehetőleg minden községben marhasó áruda felállíttassék.

„Millennium”-telep Nagyösz. Egyik gazdasági ág sem fizet úgy, mint a szőlőművelés. Az állami felügyelet és állami segélylyel létesített „Millennium”-telep a legmegbízhatóbb ojtvány beszerzési-forrás; ezen ojtványtelep ma a legnagyobb és legüzemképesebb az országban. Ezen mintatelepe Buding Károly tulajdonos szakavatott vezetése mellett az ország legjobb szervezettü szőlőtelepévé fejlődött, miről tanuskodják a következő körjegyzőileg hitelített bizoytvány. (B. H.) Alulírottak ezennel igazoljuk, hogy Buding Károly „Milléniumtelep tulajdonosnak a nagyösz és nagyszentmiklósi határban elfekvő telepein 1904. évben következő szőlőszeti terményállományról van tudomásunk: Ripária Portalis (Gloire de Montpellier), Vitis Solonis és Rupertris Montikola (Rupertris du Lot) 4-es kötésű póznarendszeres 13 kataszt. hold vesszőnevelő anyaiskola 37,125 tőkével; 1 és fél kataszt hold zöldoltványiskola körülbelül 300.000 drb. ez évben párosítással készített részint síma, részint gyökerez 2 éves dugvány-zöldoltványnyal; 27 és fél kataszt. hold oltvány és dugványiskola körülbelül 4 millió drb. előiskolázott fásoltványnyal és körülbelül 1 millió drb. amerikai és európai gyökereztetett dugványnyal. Nagyösz, 904 évi július hó 30-án Gábor János, Vincze György okl. szőlészek és telepkezelők. Grün Henrik, könyvelő számtiszt. Buding Antal telepvezető és oenologus. (P. h.) Az alólírt napon és helyen 1904. évi 179 ügyszám alatt általam felvett hitelesítési tjegyzőkönyv alapján ezennel bizonyítom hogy Grün Henrik könyvelő számtiszt és iBuding Antal telepvezető és oenologus, kiket személyesen ismerik, azután Gábor János és Vincze György telepkezelők, kik személyazonosságuk a birtokukban levő igazolványnyal igazolták, mindnyáján nagyösz lakosok, a fentebbi bizoytványt előttem sajátkezüleg írták alá. Simonsich Géza, kir. körjegyző. (P. h.)

„Érdekes Könyvtár.” a világ legolcsóbb folyóiratának januári füzeté a következő tartalommal jelent meg: Mikszáth Kálmán: A paraszt kontesz. (Elbeszélés.) Gr. Zichy Géza: Ne hadd magad, magyar ember. (Költemény.) Kozma Andor: Párducz Balázs. (Elbeszélés.) Catulla Mendés: Az eróművésznő. (Novolla.) Thury Zoltán: Sötétség. (Novolla.) Germain Henry: A róza halála. (Novolla.) Gonda Dezső: A medve. (Elbeszélés.) Ismeretterjesztő apróságok: A monokli eredete. Cipőtisztítás villamossággal. A gyémántkészítés módja stb. stb. Allandó ingyenmelléklet: Rejtvényvilág, melynek mindenik megfejtője, kivétel nélkül, könyvjuttalmat nyer. — „Érdekes Könyvtár” előfizetési ára egész évre a „Rejtvényvilág” ingyen melléklettel és szép ingyen napjával együtt 2 korona, mely összeg az „Érdekes Könyvtár” kiadóhivatalába (Bu-

dapest, V., Kálmán-utca 2.) küldendő. —
Mutatványfüzet ingyen és bérmentve.

— **Divat.** A Chie Parisien 77-ik béli száma megérkezett: felölelte a jövő farsang legelőkelőbb újdonságait, ezek között párisi eredeti minták estélyi öltözékekben valamint elragadó gyermek béli ruhákat színes kivitelben. Ezekon kívül látogató, séta és koresolyázó öltönyök mutatják a legújabbat.

— **A csipke** jött most legjobban divatba. Ez disziti legszebben a női ruhát. A jó gazdasszony nem dobja el a bepiszkolódott csipkét, vagy ruhát, hanem elküldi tisztítani, avagy festeni Lóhr-Mária (ezelőtt Kronfuecz) csipke, vegyészeti, tisztító és műfestő intézetébe, Budapest V. H. Baross-u. 85., honnan ruháját csipkét úgy kapja vissza, mintha egészen új volna.

CSARNOK.

H. é. strófák.

Hogy az újév ránk köszöntött
Nagy dolgoknak hire szárnyal, —
S nem cserélnék hős Stössellel
Vagy akár a muszka czárral;
Ujjonganak Tokióban.
Pétervár meg nagyot jaldult,
Japán az ur Porth-Arthurban,
Melyért anyi véres harez dúlt

* * *

Hát minálunk az új évre
Mit végeztek az okosok?
Készülhetnek a kortesek
S izmos sulyu rézfokoosok.
Lesz választás, — étel, ital,
Olyan bőven mint a polyva, —
Szabad — vagy nem, — az országház
Feloszlata, elnapolva.

Az unalmas téli estén
Leszünk izgalomba lázba,
S politikát hányni — vetni
Eljárunk a kávéházba.
Éjszakázás úgy sem eshet,
Hogyha éjfélűt az óra,
Tetszik vagy nem, kituszkolnak
S haza mehatsz nyugovóra.

Éjszakázás úgy sem eshet,
Rendelettel szabályozzák,
Hogy a politikus lumpot
A kávéosok ki ne fosszák;
S hogyha néha kedved támad
Es tulleped a zárórát
A törvények buzgó őre
Egy-két pengőt vigan sző rád.

Tanácsom hát tiszta szívből:
Jobb lesz neked otthon ülni,
Politizálj önmagaddal,
Vagy tanulj meg hegedülni,
Sose' bántson, hogy hegedüd
Kellemetlen minden fülnek,
Mégis jobb, ha te hegedülsz,
Mintha rajtad hegedülnek.

Vagy járasd a mi lapunkat,
Nem kifogás: hogy nincs pénzed
Nem régiben nyílt Hevesen
Egy pénzt szerző új intézet.
S hogyha pénzért ahhoz fordulsz,
Lessz a honnak érdekében,
Hogyan, miért? — tudja kánya
De hirdették ilyen képen.

Uj alapu egy intézmény,
Közvetíteni a hazáért,
Csak a „haza érdekében”
Semmi kincsért, semmi másért.

Hogyha ezen új intézmény
Kapós nem lesz Magyar honban,
Ilyen haza nem kell nekem,
Kivándorlok bánatomban.

* * *

Ha hazáért közvetít ő,
Nem tesz rajtam tul, — gondoltam,
Es községünk érdekében
Egy kölesonért nála voltam,
Felveszek egy pár ezrecskét
Létesítek fürdőházat,
S hol reggelig mulathatok,
Önmagamnak kávéházat.

Létesítek lóvasutat,
Árvaházat — rendőrséget,
Községi sok esavargó
Had tanuljon emberséget;
Aztán létesítek sok mást,
Meglépetés bőven lesz még,
Köszönettel fogadtatnak
Mindenféle hasznos eszmék.

A ki tehát eszme gazdag,
Jelentkezzék bátran nálam,
S Porth-Arthurra esküszöm:
Hogy mindeniket megcsinálom.

Krónikás.

Szerkesztői üzenetek.

R. I. Erk. Sajnáljuk hogy beküldött tudósítását szösz szerint nem hozhattuk de mert politikával nem foglalkozhatunk — a politikai vonatkozásokat mellőznünk kellett.

P. I. Utazásom. Nem közölhetjük mert humoros uti élménynek volt száma annak pedig már tárgyánál fogva sem felel meg. A másikat — bár meseje vékony — mitán alakjai jól vannak jellemelve közöljük.

K. K. Zilah. Az állandó munkatársi példányt megindítottuk azon reményben hogy közleményeivel mielőbb és minél többször fel fog keresni. Szívvelyes üdvözet.

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs
jobb a

RÉTHY-féle

pemetefü cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és
határozottan RÉTHY felét kérjünk, mi-
vel sok haszontalan utánzata van.

1 doboz 60 fillér

Csak RÉTHY-felét fogadjunk el!

Hirdetmény.

Minden tájékozatlan híresztelés-
sel szemben indítva érezzük
magunkat az érdekeltekkel tudatni
hogy a főkönyvelőnk eltávozása
folytán megejtett vizsgálat az in-
tézetet érintő lényegesebb kárt
nem észlelt, úgy hogy senkinek
érdeke hátrányt nem szenvedhet.

Heves 1905. január 6-án.

Az igazgatóság nevében

PETHEŐ LASZLO s. k.
elnök

HIRDETÉSEK.

Saját
magát
károsít-
ja, aki
szőlőolt-
vány
szükség-

letét nem fedezi a

Külföldi

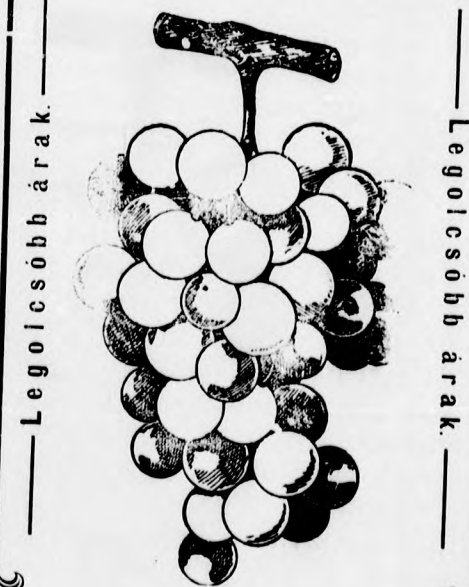
Első Szőlőoltvány-telepnél.

Tulajdonos:

Caspari Frigyes Medgyes, Erdély.

A telep oltványait az elmúlt száraz nyáron na-
ponta több mint 2 millió liter vízzel öntözte
miáltal az oltványok ideálisan fejlődtek. Ké-
pes árjegyzék ingyen és bérmentve.

„Milléniumtelep” Nagyösz.

Legolcsóbb árak.

Legolcsóbb árak.

8-20

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyaror-
szág legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzé-
két, amely szőlőiskola állami segélyvel és
állami felügyelet mellett létesült.